

digvis overvejende således, at man lægger vægt på de her ting. Jeg mener også, at man ved en kritisk tilgang kan få adgang til de informationer, og jeg mener oven i købet, at virksomhederne kunne have en stor fordel af i højere grad at markedsføre, at det her er noget, som de lægger vægt på.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Problemet er jo, at hvis jeg skal ned i en butik, det kunne være Jysk Sengetøjslager, og købe nogle håndklæder, og jeg så går hen til hylden og ser på håndklæderne, der er forskellige farver og den slags ting, så er det meget svært for mig at vide, under hvilke forhold de håndklæder er blevet produceret, for jeg kan simpelt hen ikke få fat på de oplysninger. Tit kan jeg ikke engang få at vide, hvor håndklæderne er produceret henne. Der er utrolig få oplysninger.

Vi har økologimærket. Når der er det røde Ø på mælken eller på æggene eller på osten, så har jeg en garanti for, når jeg ser det røde Ø, at den her vare er blevet produceret under nogle fornuftige forhold.

Jeg ville gerne have et mærke, som kunne fortælle mig, når jeg går ned og køber håndklæder i Jysk Sengetøjslager, at ILO's konventioner om arbejdstagerrettigheder er overholdt, at menneskerettighederne er overholdt, sådan at jeg ved, at det her håndklæde ikke er produceret af indiske arbejdere, der står i syre til knæene.

Hvad er problemet med at få sådan en ordning? Og hvad er problemet med, at den danske stat går foran og viser et godt eksempel med hensyn til at indføre den her slags ordninger? Vi kender jo det røde Ø-mærke, som er organiseret præcis på den måde.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg har fuld forståelse for det, hr. Rune Lund siger, men spørgsmålet er, om det her er den rigtige vej at gå, om Enhedslisten måske et eller andet sted afslører en form for fantasiløshed her. Jeg tror, der er mange andre og gode muligheder at gøre det her på. Og jeg vil da sige, at hvis hr. Rune Lund går ind i en bestemt forretning og spørger, under hvilke forhold et bestemt håndklæde er produceret, så kan han formentlig også få et svar. Og kan han ikke det, så kan hr. Rune Lund jo vælge at købe et håndklæde et andet sted, hvor han kan få et svar, og så stille det som et krav til forhandlerne.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Vi ved jo godt alle sammen, at vi som forbrugere ikke har ubegrænset tid, når vi går ud og handler, det gælder jo, uanset om vi køber mælk, eller om vi køber æg, eller om vi køber håndklæder. Det er jo lige præcis derfor, man har et økologimærke, for så kigger man efter det røde Ø, og så ved man, at hov, det der er økologi, det happer jeg, og så tager man det ned fra hylden. Hvis man først skal hen at spørge butiksbestyrelsen, som måske skal ringe firmaet op osv. osv., så ved vi godt, hvad der sker. Så gør man det ikke. Men hvis mærket er der, så gør man det. Så har man i hvert fald muligheden for at gøre det, en meget bedre mulighed, og så tror jeg, vi kan få solgt flere produkter, som er produceret under ordentlige vilkår.

Arbejdstagerrettigheder er jo et utrolig hot emne, om man så må sige, lige i øjeblikket, netop fordi der er så meget produktion, der bliver outsourcet til lande, som kan producere meget billigt og til meget lave lønninger under horrible vilkår, og hvis vi vil have en ordentlig globalisering, så bliver vi nødt til at angribe det her, og der kan sådan en mærkningsordning være vejen frem.

Kl. 15.55

Ordføreren sagde, at ordføreren selv havde nogle ideer til, hvad man så kunne gøre. Hvilke ideer er det? Det kunne jeg da godt tænke mig at høre her fra Folketingets talerstol.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu spørger hr. Rune Lund til konkrete ideer. Det, jeg siger, er, at det her måske er en anelse fantasiløst. Jeg synes faktisk, at man måske skulle give kredit til de mange initiativer, der allerede er taget, som selvfølgelig er på frivillig basis, hvor det her ligesom overlades til de private. Det ved jeg godt ligger meget langt fra Enhedslistens tankesæt, men jeg mener faktisk, at det er den måde, man i praksis kan nå længst med hensyn til det.

Og så gør hr. Rune Lund i høj grad det her til et spørgsmål om tid for forbrugeren. Jeg er enig i, at forbrugeren selvfølgelig skal have adgang til så meget relevant information som overhovedet muligt. Og jeg er også enig i, at nogle af de ting, vi ser, er kritisable. Det var jo ordføreren selv, der bragte ordet globalisering på banen, og det her er jo i meget, meget høj grad et globalt problem. Og derfor må det jo også være der, at